

Платова Ксенія Сергіївна

Педагог інклюзивної та корекційної освіти,
учитель початкових класів

Platova Ksenia

Teacher of inclusive and special education,

Elementary school Teacher

ORCID: 0009-0008-0551-068X

[https://doi.org/10.60022/1\(1\)-7GF](https://doi.org/10.60022/1(1)-7GF)

Рецензія на статтю

«ОРГАНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДИТИНИ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ»

Стаття присвячена одній із найбільш критичних точок сучасної реформи освіти в Україні — створенню дієвої системи супроводу дитини в інклюзивному середовищі. Автор справедливо зазначає, що успішна інклюзія неможлива лише через формальну присутність дитини в класі; вона потребує гнучкої системи взаємодії та адаптації середовища під індивідуальні потреби. Актуальність роботи підсилюється аналізом західноєвропейського досвіду та його адаптацією до вітчизняних реалій.

У рецензованій роботі супровід розглядається не просто як допомога, а як дворівневий конструкт:

1. як метод: практичні дії зі створення умов для взаємодії;
2. як система професійної діяльності: комплексна технологія підтримки дитини та її батьків командою фахівців.

Автор детально розкриває механізм роботи Команди психолого-педагогічного супроводу, склад якої регулюється нормативною базою МОН України. Важливою науковою рефлексією автора є вказівка на роль самої дитини як активного суб'єкта команди — джерела інформації про власні сильні сторони та потреби, що часто ігнорується у суто адміністративних підходах.

Особливої уваги заслуговує таблиця 1, у якій автор системно класифікує функції кожного учасника освітнього процесу:

1. адміністрація: координація розроблення ІПР та контроль за виконанням висновків ІРЦ;
2. вчителі-дефектологи: надання профільних корекційних послуг та моніторинг досягнень;
3. практичний психолог та соціальний педагог: вивчення психічного розвитку, соціалізація та подолання міжособистісних конфліктів;
4. батьки: забезпечення неперервності навчання вдома та активна участь у прийнятті рішень щодо розвитку дитини.

Автор робить обґрунтований висновок, що ефективність інклюзії прямо залежить від «принципово нової взаємодії» фахівців різних профілів. Стаття пропонує чіткий алгоритм реалізації індивідуальної програми розвитку (ІПР) — від збору інформації до системного моніторингу результатів.

Дослідження має високу практичну цінність для керівників закладів загальної середньої освіти, асистентів учителів та студентів педагогічних спеціальностей. Матеріал викладений логічно, спирається на сучасну законодавчу базу (Закон «Про освіту», Постанови КМУ) та ґрунтовний список джерел.

Стаття відповідає вимогам, що висуваються до наукових публікацій і рекомендована до друку у науковому журналі «Гуманітарний форум».